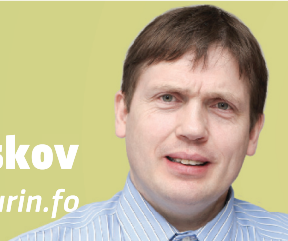

Mikudagsblaðið verður borið ókeypis til hvørt húsarhald í Føroyum!

Oddagrein

Eiríkur Lindenskov
eirikur@sosialurin.fo

SJÁLTVANDI SKAL ALT FRAM

Fríggjadagin varð greitt, at landsstýrismálanevndin hjá lögtinginum fer at seta ein kanningarstjóra, sum skal kann viðurskiftini viðvíkjandi málinum um Skálafjarðartunnilin – leikulin hjá landsstýrismanninum í innlendismálum og leiklutin og eftirlitsskylduna hjá løgmanni.

Tað var stórir ivi frammanundan, um landsstýrismálanevndin fór at virka sum ein forlongdur armur hjá báðum frontunum í tinginum, andstøðu og samgongu. Um so var, so varð úrslitið kent frammanundan, tí so varð eingin kanning sett í verk.

Landsstýrismannanevndin er mannað við tingmonnum – einum

úr andstøðu og tveimum úr samgongu. Men Eivín Jacobsen úr Sambandsflokkinum hevur við síni støðu prógvað, at hann rennir ikki ørindi fyri nakran. Hann var greiður í sínum grundgevingum fyri, hví hann tók ta støðu, hann tók, meðan Jóan Magnus Rasmussen úr Fólkaflokkinn tók ta taktisku støðu, sum ein fólkafloksmaður í hesi samgongu »eigur at taka« – at fáa málið út av verðini sum skjótast, so tað ikki skapar órógv.

Uttan at vit skulu døma nakran frammanundan, so er tað ein heiðurlig støða, at Eivín Jacobsen vil hava málið lýst út í æsir, og at tað skal hava tær avleiðingar, tað eigur

at hava. Serliga áhugavert er hetta, tá formaður Sambandsflokksins á tingi, Alfred Olsen, sigur, at Eivín Jacobsen hevur brotið eina floksavtalu. Kann man gera »floksavtalu« um, hvussu landsstýrismálanevndin hevur eftirlit við landsstýrisfólki?

Men tað er ikki sagt frammanundan, at nakað er farið skeivt fram í hesum máli. Men ósemjan er stór, og sum vit hava víst á fleiri ferðir á hesum stað, so hevur handalagið hjá landsstýrismanninum í innlendismálum ikki verið heppið.

Sjálvur sigur fyrrverandi landsstýrismaðurin framvegis, at hann hevur gjørt alt rætt, og at hann

hevði gjørt alt umaftur, um møguleiki var fyri tí. Hann skuldsetti eisini adnstøðuna fyri sabotasju, tá andstøðan vil kanna málið til botns.

Tað er ikki álitisvekjandi, at ein frákyrdu landsstýrismaður sigur so, og tí er tað enn meira neyðugt, at fáa alt tilfarið og øll skjøl á borðið.

Tað kann ikki annað enn vera rætt at fáa allan sannleikan fram. Hetta kann reinsa bæði løgmann og Kára P. Højgaard, Men um illa vil til, so kann tað vera ein bumba undir samgonguna og undir sessin, sum Eivín Jacobsen hevur til láns frá einum av landsstýrisfólkum Sambandsflokksins.

Ber til at gera floksavtalu um eftirlit av landsstýrisfólki?

Tosa um misnýtslu millum ung

Hóskvøldið klokkan 19 skipa skúlastýrið í Eysturskúlanum og Náttarravnar fyri almennum felags foreldrafundi í skúlahøllini í Eysturskúlanum.

Line Risberg, sum hevur valt at brúka sína orku at upplýsa og vónandi fyrbyggja, at ung nýta rúsevni, fer at halda fyrlestur. Hon hevur hildið fyrlestur fyri fleiri enn 350.000 ungum og foreldrum.

Hon sigur millum annað:
– Jeg fortæller om mine oplevelser under og efter mit

ecstasy misbrug, min første oplevelse på stoffer, og de følgende 12 måneder hvor jeg gradvist fik det dårligere.

Og det var uden at vide hvorfor, indtil jeg fandt mig selv stående på 16. etage på vej til at tage mit eget liv.

Og så hele historien om hvordan stofmisbruget drastisk forandrede de næste 12 år af mit liv og fortsat vil præge resten af mit liv. For lige så lidt lægerne ved om stoffet ecstasy og det man blander i det, lige så lidt ved de hvilken skader det gør

oppe i hjernen og i resten af kroppen. 8 år efter, at jeg var kommet ud af mit misbrug, dukkede nye bivirkninger op. Noget lægerne desværre ikke kunne, og stadigvæk ikke kan forudse.

Fyrrekararnir siga, at talan er um ein sera viðkomandi fyrilestur fyri ung og foreldur, eisini her í Føroyum.

Fyrr um dagin fer Line Risberg at halda fyrilesturin fyri næmingum í 7., 8. og 9. og NámX.

Kvf ignorerar eisini kvinnurnar

Tað er sjón fyri søgn, at Kringvarp Føroya – okkara public service kringvarp – ikki heldur tað vera á hugavert, at vit hava eitt kvinnulandslið í fótbólti.

So óinteressant er tað, at Kringvarpið valla tekur upp á tungu, at kvinnulandsliðið í fótbólti spælir í Svøríki í hesum døgum. Har sær eingin í halaferðina á Kringvarpinum.

Men í síðstu viku helt Kringvarpið tað hava týðning at varpa ljós á, at Fótbólts-

sambandið heldur kvinnufótbólt vera so óinteressanta, at tær ikki fáa eitt klovið oyra, tá tær eru á ferð sum okkara ambassadørar, eins og menninir.

Kringvarpið dró forkvinnuna í javnstøðunevndini í studiuo at siga sína hugsanum, hvussu mansdomineraður føroyskur fótbóltur er.

So er spurningurin, um Kringvarpið eisini er so

mansdominerað, at ella um kvinnufótbóltur er so ónteressantur, at hann skal ikki nevast ella varpast út í útvarpi og sjónvarpi, eins og fótbólturin hjá monnunum.

Staðfestast má, at alt ikki er logiskt...

Hjálpa fólki í sorg

TÍÐINDI SÍÐA 8

Til minnis um Viljorm Tórsheim

NØVN SÍÐA 23

Endar Fámara við á ella a?

Tá vit í mánadagsblaðnum skrivaðu um Fámara stóðst kjak á redaktiónini, um staðið nevndist Fámara, sum orðabókin, ella Fámra, sum vágbingurin Áki Bertoldsen, blaðmaður okkara, vildi vera við.

Spurningurin var tí sendur til Føroyamálsdeildina, har Marius Staksberg gav okkum hetta svarið:

»Í staðarnavnasavninum á Føroyamálsdeildini verður bygdin stavað Fámara eins og í atlasinum, men Føroysk orðabók hevur, sum tú sigur, Fámara.

Har er ein á, og bygdin hevur helst fingið navn eftir ánni, á sama hátt sum bygdin við -vík og -fjørður hava fingið navn eftir eini vík ella einum firði.

Í dag eitur áin Áin í Fám-

ara (sbrt. Staðarnavnasavninum á Føroyamálsdeildini), men upprunaliga hevur hon uttan iva itið Fámara.

Fyrr liður Fám- er óivað skylt við navnorðið fám 'tað at á el. fossur fámara, vatn ið fýkur frá ánni, tá ið nógur vindur er (og kemur niður sum tunt sirm)' og fámara '(t.d. um á) rúka, fúka upp (av vindi)'.

Sagt verður, at áirnar vestanfyrri á Suðuroynni fámara meira enn aðrastaðni í oynni, og kanska hevur navnið Fámjin eisini samband við fám og fámara.

Tá ið Føroysk orðabók hevur eina stavseting og atlasíð eina aðra, ber helst illa til at siga, at onnur er skeiv, men eg rokni við, at stavsetingin í orðabókini er upprunaligari.»